

Wtorek 13 grudzień 2005

ZAŁĄCZNIK I

METODOLOGIA OBLICZANIA ORIENTACYJNEGO KRAJOWEGO CELU W ZAKRESIE OSZCZĘDNOŚCI ENERGII

Metodologia wykorzystywana do obliczania orientacyjnego krajowego celu w zakresie oszczędności energii, o którym mowa w art. 4, jest następująca:

1. Państwa Członkowskie wykorzystują w celu obliczenia średniego rocznego zużycia energii, roczne końcowe zużycie energii na terenie kraju przez wszystkich użytkowników energii objętych niniejszą dyrektywą z ostatnich **pięciu** lat przed wdrożeniem niniejszej dyrektywy i dla których dostępne są oficjalne dane. Końcowe zużycie energii odpowiada ilości energii dostarczonej lub sprzedanej odbiorcom końcowym w okresie **pięcioletnim**, bez korekt z tytułu stopniowni, zmian strukturalnych bądź zmian w produkcji.

Na podstawie średniego rocznego zużycia oblicza się jednorazowo orientacyjny krajowy cel w zakresie oszczędności energii, a otrzymana ilość energii do zaoszczędzenia, wyrażona jako wartość bezwzględna, ma zastosowanie przez cały okres obowiązywania niniejszej dyrektywy.

Orientacyjny krajowy cel w zakresie oszczędności energii:

- a) wynosi **9 %** średniego rocznego zużycia, o którym mowa powyżej;
- b) jest mierzony w **dziwιάtym** roku stosowania niniejszej dyrektywy;
- c) jest wynikiem kumulowanych rocznych oszczędności energii uzyskanych w ciągu **dziwιάcioletniego** okresu stosowania niniejszej dyrektywy;
- d) został osiągnięty w wyniku z zastosowania usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej.

Określona w ten sposób metodologia pomiaru oszczędności energii gwarantuje, że całościowa oszczędność energii nakazana niniejszą dyrektywą jest wartością stałą, a przez to niezależną od przyszłego wzrostu PKB i jakichkolwiek przyszłych zmian w zużyciu energii.

2. Orientacyjny krajowy cel w zakresie oszczędności energii wyrażony jest jako wartość bezwzględna w GWh lub w równorzędnych jednostkach, wyliczona zgodnie z załącznikiem II.

3. Oszczędności energii zrealizowane w którymkolwiek roku po wejściu w życie niniejszej dyrektywy wynikające z zastosowania środków poprawy efektywności energetycznej, których stosowanie rozpoczęto w przeszłości, lecz nie wcześniej niż w roku 1995, które mają trwały efekt, mogą być brane pod uwagę podczas obliczania rocznych oszczędności energii. W niektórych przypadkach, o ile uzasadnia to zaistniała sytuacja, można wziąć pod uwagę środki, których stosowanie rozpoczęto nie wcześniej niż w roku 1991. **Srodki o charakterze technicznym należy aktualizować, biorąc pod uwagę postęp technologiczny, lub poddawać ocenie w powiązaniu ze wzorcem dla takich środków. Komisja dostarcza wytycznych na temat sposobu pomiaru lub szacowania wpływu środków poprawy efektywności energetycznej, w oparciu, tam gdzie to możliwe, o istniejące przepisy prawne Wspólnoty, takie jak dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii ⁽¹⁾ i dyrektywa 2002/91/WE.**

W każdym przypadku zrealizowane oszczędności energii są nadal weryfikowalne i wymierne lub możliwe do oszacowania, zgodnie z ogólnymi założeniami zawartymi w załączniku IV.

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50.